

MISSIO SAVO
03.02.2007
Varkaus (Paavo Puustinen)
Raamattutunti
Väinö Hotti

MILLAINEN ON USKOVA?

1. Tavallinen ihminen

"On epäilyttävää, kun rupeamme näyttämään kovin ´uskovaisilta`. Ei taivaaseen pääsyä varten tarvita kummalliseksi tulemista" (Tuomenoksa).

Uskovan ei tarvitse ulkonaisen normaalin elämänsä puolesta käyttäytyä erilalla kuin muut. Hän kuitenkin joutuu tarkkaamaan vaellustaan siinä mielessä, ettei ole "joukon mukana tekemässä pahaa", 2 Moos.23:2. Uskova ei saa niin ihannoida "tavallista ihmistä", että ottaa osaa hänen syntielämäänsä.

Jos ihminen alkaa näyttää kaikissa käännteissään kovin hurskaalta, on se vaara, että hänen kristillisyydessään on painopiste ulkonaisissa asioissa, kun sen pitäisi olla sydämessä. Siinä on vaanimassa "nimikristillisyyttä": **"Ja Sardeen seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo hän, jolla on ne Jumalan seitsemän henkeä ja ne seitsemän tähteä: Minä tiedän sinun tekosi: sinulla on se nimi, että elät, mutta sinä olet kuollut'" (Ilm.3:1).**

2. Kaiken maailman kumma

Toisaalta: Kyllä uskova on maailman silmissä monta kertaa melkoinen "kummajainen".

"En tahdo enää puhua tuon pedon kanssa, sillä on niin syvä katse ja kummallisia mietteitä päässä" (kardinaali Cajetanus Lutherista).

Elias Lönnrot kirjoitti aikoinaan heränneistä: "He kieltävät kaiken maallisen ilon, eivät kärsi tanssia, soitantoa, leikkiä eikä laulua (paitsi hengellistä), jossa kaikessa mieli hakee virkistystä, jotta se ei huolista masentuisi. Pietistin tuntee jo ulkomuodolta. Silmissä on outo, terveen katseesta eroava loiste, nenä tulee ikäänkuin terävämmäksi, posket kutistuvat, puhe menettää voimansa, ja kaikki on lakastuneen näköistä. Aina kun näen semmoisen henkilön, tulen murheelliseksi, ajatellessani niitä monia harhateitä, joille ihmiset saattavat eksyä."

3. Maailma ei tunne

Maailma ei tuntenut Johannes Kastajaa. **"Mutta minä sanon teille, että Elias on jo tullut. Mutta he eivät tunteneet häntä, vaan tekivät hänelle, mitä tahtoivat. Samoin myös Ihmisen Poika saa kärsiä heiltä"** (Matt.17:12).

Jeesustakaan ei tunnettu, vaikka hän teki monia tunnustekoja: **"Maailmassa hän oli, ja maailma on hänen kauttaan saanut syntynsä, ja maailma ei häntä tuntenut. Hän tuli omiensa tykö, ja hänen omansa eivät ottaneet häntä vastaan"** (Joh.1:10-11).

Luther kirjoittaa: "Eikähän maailmalla olekaan sitä armoa, että se kiittelisi hurskasten hyviä tekoja, puhumattakaan siitä, että se antaisi niistä korvausta; sillä se ei niitä huomaa, ja , jos huomaakin, se ei arvostele niitä hyviksi teoiksi, vaan häijyimmiksi tihutöiksi, ja ne, jotka sellaisia tekevät, se potkii pois maailmasta ihmiskunnan turmiollisimpana ruttona. Niinhän Kristuskin, maailman Vapahtaja, sai äärettömän suurista ja sanomattomista hyvistä teoistaan osakseen häpeällisimmän ristinkuoleman. Samoin tuli apostoleista, jotka toivat maailmalle armon ja iankaikkisen elämän sanan, ´kaiken maailman tunkio ja joka miehen hylky` (1 Kor.4:13)."

"Sillä minusta näyttää, että Jumala on asettanut meidät vihoviimeisiksi, ikäänkuin kuolemaan tuomituiksi; meistä on tullut kaiken maailman katseltava, sekä enkelien että ihmisten, me olemme houkkia Kristuksen tähden, mutta te älykkäitä Kristuksessa, me olemme heikkoja, mutta te väkeviä; te kunnioitettuja, mutta me halveksittuja. Vielä tänäkin hetkenä me kärsimme sekä nälkää että janoa, olemme alasti, meitä piestään, ja me kuljemme kodittomina, me näemme vaivaa tehden työtä omin käsin. Meitä herjataan, mutta me siunaamme; meitä vainotaan, mutta me kestämmme; meitä parjataan, mutta me puhumme leppeästi; meistä on tullut kuin mikäkin maailman tunkio, kaikkien hylkimä, aina tähän päivään asti" (1 Kor.4:9-13).

4. Herra tuntee

Uskovan tulee pitää tätä pääasiana. Vaikka ystävät olisivat harvalukuiset, taivaassa kuitenkin tunnetaan. Suhdetta ylöspäin tulee vaalia jokapäiväisessä kilvoituksessa. Emme voi luottaa siihen, että kerran on yhteys solmittu.

"Kuitenkin Jumalan vahva perustus pysyy lujana, ja siinä on tämä sinetti: "Herra tuntee omansa", ja: "Luopukoon vääryydestä jokainen, joka Herran nimeä mainitsee" (2 Tim.2:19).

5. Sotamies

Uskova on taistelija. Hänellä on jatkuva taistelu kolmella rintamalla: synti, maailma ja oma liha. Lisäksi hänellä on taistelu evankeliumin ja uskon puolesta.

"Sillä liha himoitsee Henkeä vastaan, ja Henki lihaa vastaan; nämä ovat nimittäin toisiansa vastaan, niin että te ette tee sitä, mitä tahdotte" (Gal.5:17).

"Käyttäytykää vain Kristuksen evankeliumin arvon mukaisesti, että minä, tulinpa sitten teidän tykönnne ja näin teidät tai olin tulematta, saan kuulla teistä, että te pysytte samassa hengessä ja yksimielisinä taistelette minun kanssani evankeliumin uskon puolesta" (Fil.1:27).

"Rakkaani! Kun minulla on ollut harras halu kirjoittaa teille yhteisestä pelastuksestamme, tuli minulle pakko kirjoittaa ja kehoittaa teitä kilvoittelemaan sen uskon puolesta, joka kerta kaikkiaan on pyhille annettu" (Jood.3.).

"Olkaa raittiit, valvokaa. Teidän vastustajanne, perkele, käy ympäri niinkuin kiljuva jalopeura, etsien, kenen hän saisi niellä. Vastustakaa häntä lujina uskossa, tietäen, että samat kärsimykset täytyy teidän veljiennekin maailmassa kestää" (1 Piet.5:8-9).

6. Herraa lähellä

Oikea kristitty kilvoittelee ollakseen mahdollisimman lähellä Jeesusta. Maailmallinen kristitty kyselee, kuinka syvälle voisi mennä maailmaan ja olla kuitenkin vielä uskova. Oikea uskova taas pyrkii aina vain lähemmä Jeesusta.

"Lähemmä, oi Jeesus, sinua, Lähemmä sä vedä minua. Armossasi päivä päiväältä Luoksesi mua vedä lähemmä!"

Uskova ilo ja nautinto on olla Vapahtajan seurassa ja häntä mahdollisimman lähellä.

"Makeempi mannaa, hunajaa On hänen läsnäolonsa. Ei kuulla voisi kalliimpaa, Ei veisata suloisempaa kuin nimeänsä ihanaa" (Vvk.300:2).

Uskova on murheellinen

Uskova ahkeroitsee jättääkseen nämä "maalliset" murheet Herran kannettavaksi:

"Älkää siis murehtiko sanoen: 'Mitä me syömme?' tahi: 'Mitä me juomme?' tahi: 'Millä me itsemme vaatetamme?' Sillä tätä kaikkea pakanat tavoittelevat. Teidän taivaallinen Isänne kyllä tietää teidän kaikkea tätä tarvitsevan. Vaan etsikää ensin Jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskauttansa, niin myös kaikki tämä teille annetaan. Älkää siis murehtiko huomisesta päivästä, sillä huomisen päivä pitää murheen itsestään. Riittää kullekin päivälle oma vaivansa" (Matt.6:31-33).

"Älkää mistään murehtiko, vaan kaikessa saattakaa pyyntönne rukouksella ja anomisella kiitoksen kanssa Jumalalle tietäväksi" (Fil.4:6).

"Nöyrytkää siis Jumalan väkevän käden alle, että hän ajallansa teidät korottaisi, ja "heittäkää kaikki murheenne hänen päällensä, sillä hän pitää teistä huolen" (1 Piet.5:6-7).

Uskova kuitenkin kilvoittelee voidakseen omistaa JUMALAN MIELEN MUKAISEN MURHEEN.

"Sillä Jumalan mielen mukainen murhe saa aikaan parannuksen, joka koituu pelastukseksi ja jota ei kukaan kadu; mutta maailman murhe tuottaa kuoleman" (2 Kor.7:10).

Tämä murhe on murhetta omasta syntisyydestä ja viheliäisyydestä. Tämä murhe pitää uskovan valvovana ja kilvoittelevana. Tämä murhe myös on alati kääntämässä uskovan katsetta Kristukseen. "Maailman murhe" on turmiollista ja kuluttavaa, Jumalan mielen mukainen murhe taas on terveellistä ja autuutta tuottavaa. Sen tulee säilyä kuolemaan saakka. Se syntyy siitä, kun uskova on tyytymätön tilaansa ja ikävöi syntivammaansa Vapahtajaa.

7. Pyhä rauhattomuus

Uskova haluaisi olla Vapahtajansa kanssa mahdollisimman paljon. Mutta tätä hänelle ei suoda jatkuvasti. Kun Vapahtajan läsnäolo puuttuu, uskova tulee levottomaksi - ja lähtee etsimään rakastettuaan: "Oletteko nähneet häntä, jota minun sieluni rakastaa?" (K.v.3:3).

Tämä rauhattomuus on sielun "salainen murhe". Sen kanssa uskova joutuu paljon matkaa tekemään, "sillä me vaellamme uskossa emmekä näkemisessä" (2 Kor.5:7).

8. Ei elä vanhasta

Uskova ei elä eilisestä ravinnosta, eilisen armoitukset ja kokemukset eivät kannata tänään. Israelin kansa ei voinut koota mannaa säästöön; joka päivä oli nähtävä uusi vaiva mannan keruussa. "Joka aamu on armo uus." Toisaalta: Jumalalla on yllin kyllin ravintoa jokaiseksi päiväksi - kunhan meiltä vaan löytyy nöyryyttää sitä anoa. Kerjäläisen rooliin ei pidä väsyä eikä kyllästyä!

"Herran armoa on, ettemme ole aivan hävinneet, sillä hänen laupeutensa ei ole loppunut: se on joka aamu uusi, ja suuri on hänen uskollisuutensa" (Val.3:22-23).

"Jumalan virta on vettä täynnä" (Ps.65:10).

8. Rakkauden ihminen

Uskova on osallinen Jeesuksen rakkaudesta. Siksi hän vartioitsee sydämen viinitarhaansa, ettei sinne pääse mikään katkeruuden juuri juurtumaan.

"Pyrkikää rauhaan kaikkien kanssa ja pyhitykseen, sillä ilman sitä ei kukaan ole näkevä Herraa; ja pitääkää huoli siitä, ettei kukaan jää osattomaksi Jumalan armosta, "ettei mikään katkeruuden juuri pääse kasvamaan ja tekemään häiriötä", ja monet sen kautta tule saastutetuiksi" (Hebr.12:14-15).

"Siitä kaikki tuntevat teidät minun opetuslapsikseni, jos teillä on keskinäinen rakkaus" (Joh.13:35).

Rakkauteen liittyy myös avarasydämyisyys, että sydämeen sopii erilaiset uskovat: "Suomme on auennut puhumaan teille, korinttolaiset, sydämemme on avartunut. Ei ole teillä ahdasta meidän sydämessämme, mutta ahdas on teidän oma sydämenne. Antakaa verta verrasta - puhun kuin lapsilleni - avartukaa tekin" (2 Kor.6:11-13).

Uskova ei saa eristäytyä. Vaikka ystäviä on vähän, näihin harvoihin yhteyden pito on sitäkin kallisarvoisempaa. Yksin ei saa jäädä.

Jeesus on ensimmäinen

"Hän (Luther) syvimmältään ei huolehtinut muusta kuin oman sielunsa pelastumisesta, oikealla kohdalla pysymisestä Jumalan ja omantunnon edessä."

Paavali kirjoittaa: "Niinpä minä todella luen kaikki tappioksi tuon ylen kalliin, Kristuksen Jeesuksen, minun Herrani, tuntemisen rinnalla, sillä hänen tähtensä minä olen menettänyt kaikki ja pidän sen roskana (sontana) - että voittaisin omakseni Kristuksen" (Fil.3:8).

Vastavirtaan uiminen

Uskovalla on kaksi rintamaa, joita hän joutuu tarkkaamaan ja karttamaan.

1. Maailman syntielämä, jonka saastutuksia hänen tulee paeta.

"Sillä jos he meidän Herramme ja Vapahtajan Jeesuksen Kristuksen tuntemisen kautta ovat päässeetkin maailman saastutuksia pakoon, mutta niihin taas kietoutuvat ja tulevat voitetuiksi, niin on viimeinen tullut heille ensimmäistä pahemmaksi. Parempi olisi heille ollut, etteivät olisi tulleet tuntemaan vanhurskauden tietä, kuin että sen tunnettuaan kääntyvät pois heille annetusta pyhästä

käskystä. Heille on tapahtunut, mitä tosi sananlasku sanoo: "Koira palaa oksennukselleen", ja: "Pesty sika rypee rapakossa" (2 Piet.2:20-22).

2. Vallalla olevaa kansan- ja yleisuskonnollisuutta, jolla ei Raamattu ole ohjeena. Siinä kuljetaan suuren joukon mukana lavean tien "uskonnollisuuden" kaistaa. Joukko ei pelasta - ei suurempi eikä pienempi. Jeesus on ainut pelastaja!

Yksinkertaisuus

Apostolinen yksinkertaisuus olkoon kaikessa tavoitteenamme. Näin yksityisessä elämässä kuin myös yhteisissä kokoontumisissamme. Jumalan sanan tulee olla kaikessa keskeisenä; ulkonaiset rekvisiitat eivät saa viedä huomiotamme tästä pääasiasta.

"Ja he olivat alati, joka päivä, yksimielisesti pyhäkössä ja mursivat kodeissa leipää ja nauttivat ruokansa riemulla ja sydämen yksinkertaisuudella" (Apt.2:46).

Myös opissa meidän tulee noudattaa yksinkertaista tietä: Minä olen syntinen, sinä olet SYNTISTEN VAPAHTAJA. Auta sinä minua.

Jumalassa kiinniriippuminen

Uskovan syntisyys ja kaikenlainen heikkous ovat kääntämässä hänen katsettaan alati taivaan puoleen. Hänet on riisuttu kaikesta omastaan - hän on tullut täysin riippuvaiseksi taivaallisesta avusta.

"Minä nostan silmäni vuoria kohti: mistä tulee minulle apu? Apu minulle tulee Herralta, joka on tehnyt taivaan ja maan" (Ps.121:1-2).

"Koska hän riippuu minussa kiinni, niin minä hänet pelastan; minä suojelen hänet, koska hän tuntee minun nimeni" (Ps.91:14).

"Vahvoina hetkinä hänen kätensä pitivät kiinni Kristuksesta, ja heikkoina hetkinä Kristus piti kiinni Paavosta" (Paavo Ruotsalaisesta).